

ENCISADORA

-Marxa Marinera-

fun-da-ci-ó
Ernest Morató
Havaneres

Autor: J. Ortega Monasterio

Quan surt el sol co-men-ço a pen-sa amb
si jo pu-gues can-viar el meu des-

tú i dels teus ulls ge-lós hem sen-to trist el teu es guard ni ne-ta en-ci-sa
tí i al teu cos-tat can-tar-te el meu a-mor se-rí-es tú ni-ne-ta en-ci-sa

do-ra es la cla-ror més gran del meu jar-dí Quan ja no si-gui
do-ra el gran con-sol la pau del meu a-mor Com un a-mant que

mes que un vell can-sat de veu-re clar les co-ses del meu món de no sa-ber on
can-ta el seu ne-guit con un in-fant que cri-da vo-ra el mar t'es-pe-ra-ré som

va tan-ta es-pe-ran ça dol-ça ment guar-da-ré el teu re-cord Lluny de tú
miant que tor-ni el di-a que per sem-pre et tin dré al meu cos-tat

can-ta-re el teu en-cís ma-ri-ner la te-va ca-la pla

ne ra i el teu som-ris ca-ra al vent lluny de tu guar-da-ré

a-que-lles flors del ca-mí la te-va a-le-gre veu cla ra i l'ai-re

68

fresc del ca - mí fresc del ca - mí _____ del ca -

74

mí _____ del ca - mí _____